

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/66/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823200965
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:3823200965.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka: B. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX a otec: D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, obaja rodičia zastúpení: JUDr. Ing. Mikuláš Práznovszky, CSc., advokát, so sídlom Bočná 26, Nové Zámky, o návrhu navrhovateľa na vydanie neodkladného opatrenia: E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, navrhovateľky: H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom trvale F. XX, o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti a o uložení výchovného opatrenia, odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/14/2023-253 zo dňa 24. októbra 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Prievidza č.k. 13P/14/2023-253 zo dňa 24. októbra 2024 p o t v r
d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozhodol tak, že „I. Súd konanie vo veci zverenia maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti zastavuje. II. Súd nariaďuje nad výchovou maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie-dohľad na obdobie do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023, ktoré sa bude vykonávať v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, obcou v mieste trvalého pobytu maloletého A., školou, ktorú maloletý A. navštevuje. III. Súd ukladá rodičom maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX a to B. B., nar. XX.XX.XXXX a D. B., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie, povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., X. J. I. J. XX, XXX XX K. na obdobie jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že v lehote 2 mesiacov bude H. D. H. I. I. B. zasielať správy z poradenského procesu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza a Okresnému súdu Prievidza. IV. Súd zrušuje uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 02.08.2024 č.k. 13P/14/2023-188 vo výroku II. s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. V. Štátu sa náhrada trov konania nepriznáva. VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.“

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku Okresný súd Prievidza dňa 31.12.2021 doručil navrhovateľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, a to zverenia maloletej L. F., nar. XX.XX.XXXX a maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 13P/48/2021.

3. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 07.01.2022 č.k. 13P/48/2021-22 neodkladným opatrením uložil matke povinnosť odovzdať maloletú L. F., nar. XX.XX.XXXX dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., N. XX/XX, t. č. bytom F. XX a zároveň uložil matke a otcovi povinnosť odovzdať maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom M., N. XX/XX, t. č. bytom F. XX, a to do právoplatného skončenia konania vo veci zverenia maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti. Súd tiež začal konanie vo veci zverenia maloletej L. F., nar. XX.XX.XXXX a maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti.

4. Zo správ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza vyplýva, že rodičia napriek uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia zo dňa 07.01.2022 č. k. 13P/48/2021-22 o dočasnom zverení maloletého do dočasnej náhradnej osobnej starostlivosti starému otcovi E. F. G. od mája 2022 zabezpečujú osobnú starostlivosť o maloletého A. matka a otec, ktorý neumožnili starému otcovi stretnúť sa s maloletým. Na Okresnom súde Prievidza prebieha aj konanie o výkon rozhodnutia predmetného neodkladného opatrenia pod sp. zn. 4Em/1/2022. Maloletý A. počas konania najprv absolvoval predškolské vzdelávanie v Súkromnej materskej škole, O. J. X, I. I. individuálne dištančnou formou. Maloletý A. dňa 18.04.2023 absolvoval zápis do prvého ročníka Základnej školy v P. M. s tým, že od septembra 2023 mal maloletý navštevovať uvedenú základnú školu. Kolízny opatrovník v správe zo dňa 20.04.2023 uviedol, že šetrením pomerov u maloletého A. a vykonaným pohovorom s maloletým A. bolo zistené, že sa má dobre, že bol u babky v Q., ktorá mu kúpila bicykel. Maloletý A. počas pohovoru uviedol, že chce byť s rodičmi a nechce sa stretnúť s dedom F.. Bolo zistené, že má v domácnosti rodičov, ako aj starých rodičov, vytvorené vhodné podmienky na uspokojovanie svojich každodenných potrieb. Maloletý aj naďalej vyjadruje svoj názor, že chce zostať v starostlivosti rodičov.

5. Zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 20.04.2023 vyplýva, že situácia v rodine sa javí ako stabilná a harmonická. Ani jeden z členov rodiny neverbalizuje žiadne konfliktné situácie a problémy. Obaja majú medzi sebou aktuálne vytvorené pozitívne citové väzby a uvedené sa priaznivo prejavuje aj vo vzťahu k ich spoločnému synovi A.. Vzhľadom k faktu, že dieťa prezentovalo svoj názor v podobe priania zotrvať aj naďalej v domácom prostredí rodičov a odmieta život v domácom prostredí starých rodičov, javí sa jeho zotrvanie v rodine ako prospešné a aktuálne podporujúceho jeho pozitívny citový a mentálny vývin.

6. Zo znaleckého posudku č. 48/2022, ktorý vypracoval znalec PhDr. Andrej Benkovič, vyplýva, že konanie matky a jej druhá D. B. u maloletých detí nevyvolalo psychické utrpenie v zmysle týrania. Avšak znalec je toho názoru, že maloleté deti, a to maloletá L. F., E. a O. R. pociťovali ťaživo nedostatok bezpodmienečného prijatia potrebného pre zdravý osobnostný vývin bez neurotizácie. Zároveň znalec uviedol, že u maloletého A. uvedené zistené nebolo.

7. Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 48/2022 a stanovisko maloletého A. výchovné opatrenie - dohľad. Proti predmetnému uzneseniu podal odvolanie starý otec. Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 28.12.2022 č. k. 27CoP/70/2022-269 predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že doposiaľ nie je možné prijať záver o splnení zákonných predpokladov umožňujúcich aj bez návrhu zrušiť neodkladné opatrenie týkajúce sa maloletého A..

8. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 08.03.2023 č. k. 13P/48/2021-335, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2023, vylúčil konanie o zverenie maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej starostlivosti na samostatné konanie. Vec bola zapísaná pod sp. zn. 13P/14/2023. Zároveň Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 08.03.2023 č. k. 13P/48/2021-336 zveril maloletú L. F., nar. XX.XX.XXXX do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, matku zaviazal platením výživného sumou 40,- Eur mesačne a otca platením výživného v sume 170,- Eur mesačne na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2023.

9. Maloletý A. B., nar. XX.XX.XXXX je dieťaťom B. B., nar. XX.XX.XXXX a D. B., nar. XX.XX.XXXX.

10. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza vo svojej správe zo dňa 04.01.2022 uviedol, že spisovú dokumentáciu maloletých detí eviduje od roku 2008 v súvislosti s výkonom funkcie kolízneho opatrovníka pre maloletú L. v konaní o rozvod manželstva. Rozsudkom Okresného súd Prievidza zo dňa 09.01.2009 č. k. 4C/45/2008-57 bola maloletá L. zverená do osobnej starostlivosti matke a otec

bol zaviazaný platením výživného v sume 115,- Eur mesačne. Úrad na základe doručeného podnetu z Poradenského centra Nádej zo dňa 12.10.2021 začal v rodine vykonávať opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Vzhľadom na obsah oznámenia, kolízny opatrovník uvedené oznámenie tiež zaslal k ďalšiemu prevereniu na Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prievidzi. Na základe pohovorov s deťmi počas vykonaných aktivít organizáciou Úsmev ako dar vyplynulo, že prostredie detí vnímajú nie ako úplne bezpečné a ako ohrozenie vnímajú pána B. - otca maloletého A.. Počas šetrení sa maloleté deti vyjadrovali, že by sa cítili bezpečnejšie, keby tam D. s nimi nebol. Avšak uvedené pred matkou a pracovníkmi negovali. Počas pohovoru maloletá L. a jej mladšia sestra E. uviedli, že by si priali, aby D. zmenil svoje emočné prejavy a boli by radi, keby navštívil odbornú pomoc.

11. Úrad ku správe zo dňa 04.01.2022 priložil Podnet Poradenského centra Nádej na prešetrenie pomerov zo dňa 12.10.2021, Správu vypracovanú Spoločnosťou priateľov z detských domovov Úsmev ako dar zo dňa 14.12.2021 a písomné upovedomenie o začatí vyšetrovania prijaté z Okresného riaditeľstva Policajného zboru Prievidza zo dňa 30.12.2021.

12. Zo správy vypracovanej Spoločnosťou priateľov z detských domovov Úsmev ako dar zo dňa 14.12.2021 súd zistil, že matka maloletých detí spolu so svojim partnerom najprv so spoluprácou s Úsmevom ako dar nesúhlasili. Nakoniec, ale súhlas podpísala matka za seba aj za deti. D. B. odišiel so stretnutia asi po 20 minútach nahnevaný a s krikom. Dňa 04.12.2021 prebehlo stretnutie v domácom prostredí. Asi hodinu sa rozprávali s maloletou L., ktorá častokrát odpovedala neviem aj na otázky, na ktoré by dievča v jej veku malo vedieť odpovedať bez problémov. Otázky boli zamerané na režim a pravidlá fungovania domácnosti. Následne sa zamerali na matku maloletých detí a jej partnera. Z pohľadu Spoločnosti priateľov z detských domovov Úsmev ako dar je dominantný a rozhodujúci D. B., aj keď matka tvrdí, že rozhodujúce slovo má ona, ktorý je veľmi výbušný, ukričaný a nevie ustáť svoje emócie. Nevidno prirodzenú lásku k deťom. Rodinu vnímajú ako rodinu v strednom riziku ohrozenia, ale je potrebné, aby bola rodina v sledovaní a aby bola vykonávaná pravidelná terénna sociálna práca v rodine. Dňa 03.01.2022 (pred nariadením NO) súd prvej inštancie telefonicky kontaktoval pracovníčku OKP Prievidza, ktorá uviedla, že na základe podnetu Úradu je vedené vyšetrovanie voči matke maloletých detí a jej partnerovi. Ošetrujúci lekár si nevšimol, že by boli deti týrané alebo zanedbané, ale v škole si za posledné obdobie všimli, že maloletá L. je „zvláštna a iná“.

13. Rozhodnutie súdu prvej inštancie (uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 07.01.2022 č. k. 13P/48/2021-22 - nariadené neodkladné opatrenie) bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne, ako súdu odvolacieho, zo dňa 28.04.2022 č. k. 27CoP/25/2022-94 potvrdené, keď sa odvolací súd vychádzajúc z odôvodnenia jeho rozhodnutia plne identifikoval so súdom prvej inštancie v tom, že vzhľadom na závažnosť existujúcich podozrení je potrebné zabezpečiť mal. deťom z hľadiska priority ich záujmov ochranu. Ako vyplýva zo zápisnice na č.l. 25 spisu (sp. zn. 13P/48/2021), Okresný súd Prievidza rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia dňa 10.01.2022 reálne vykonal, zároveň účastníkom doručil toto rozhodnutie, ktorému vykonávaciemu konaniu predchádzala skutočnosť, že D. B. po prevzatí neodkladného opatrenia zavolať na OO PZ v Nitrianskom Pravne, ktoré na adresu ich bydliska poslalo hliadku, ktorá po príchode tomuto vysvetlila, že mu bolo doručené súdne rozhodnutie, ktoré je vykonateľné, toto musí akceptovať a následne došlo k odovzdaniu maloletej L. F. a maloletého A. B. ich starému otcovi (v tomto konaní navrhovateľovi).

14. Z oznámenia vyšetrovateľa OR PZ Prievidza vyplýva, že vo vedenom trestnom konaní pre podozrenie zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby bol do spisu doručený znalecký posudok č. 48/2022, vypracovaný znalcom PhDr. Andrejom Benkovičom, ktorý je následne v kópii založený v spise a ktorý je tiež v origináli súčasťou vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-623/1-VYS-PD-2021, ktorý obsahuje výpisky zo zápisnice o trestnom oznámení, zo správ ÚPSVaR Prievidza, z podnetu na prešetrenie rodinných pomerov Poradenské centrum Nádej, tiež výsluchov v trestnom konaní vypočutých svedkov, ako aj samotných maloletých detí, a to O. R., E. R., L. F. a A. B.. Vo výpovediach detí sa popisujú výchovné metódy D. B. ako kopanie, udieranie, pľutie, vulgárne slová, pálenie cigaretou, ponižovanie, výsmech, spávanie v šope, či prenášanie pracovných povinností a starostlivosti o iné deti z rodičov na maloletú L.. Ustanovený znalec v závere posudku z hľadiska zodpovedania úloh mu zadaných uvádza, že dospel k záveru, že konanie matky a jej druha D. B. u maloletých detí nevyvolalo psychické utrpenie v zmysle týrania. Zároveň však u detí konštatuje, že kognitívne schopnosti, vrátane intelektových amnestických, nevykazujú narušenia, ktoré by mali vplyv na schopnosť správne vnímať, zapamätáť si a následne reprodukovať udalosti, ktoré deti prežili, či ktorých sa priamo zúčastnili. Všeobecná

psychologická vierohodnosť u detí vo vzťahu k predmetnej trestnej veci je prítomná (zachovaná), v zmysle postojov a názorov detí k veciam, udalostiam a najmä k osobám, ktoré majú súvis s predmetnou trestnou vecou. Maloleté deti sa podriaďovali výchovným postupom tak matky, ako aj jej druhá D. B.. Prístup matky a partnera u mal. L. spôsobuje nestálosť v sebaobrazu, afektívnu labilitu s afinitom k pocitom vlastnej insuficiencie a ťaživému afektu pri odmietnutí či konflikte s osobou, s ktorou má vytvorený vzťah. Táto nepociťuje dostatočné emočne cítiace prijatie zo strany matky, dostala sa do pozície, kedy možnosť presunúť povinnosti a zodpovednosť za mladších súrodencov nebola možná. Bola preťažená zodpovednosťou nielen o domácnosť, ale aj o maloletých súrodencov. Z obsahu posudku nevyplýva, že by predmetom vyšetrenia a diagnostických záverov bol tiež psychologický profil matky, či otca mal. A., teda D. B..

15. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že navrhovateľ, teda starý otec maloletých detí, E. F. G., okresnému súdu dňa 23.05.2022 oznámil, že potom, ako prevzal starostlivosť o mal. L. a mal. A. po vykonanom neodkladnom opatrení, z dôvodu, že nebol stanovený konkrétne styk detí s matkou, dňa 13.05.2022 odovzdal matke maloletého A. na víkend s tým, že v nedeľu dňa 15.05.2022 dieťa vráti späť k starému otcovi, nakoľko v pondelok dieťa malo nastúpiť do predškolského zariadenia, táto však dieťa starému otcovi nevrátila, starému otcovi telefón nebrala, následkom čoho on spolu so svojou manželkou dňa 22.05.2022 išiel k matke maloletého A. za účelom prevzatia maloletého A. a tiež s tým, že L. F. si chcela zobrať svoje osobné veci z domácnosti matky. Otec maloletého A. to však odmietol a vykázal ich z pozemku, maloletého A. odmietli vydať, na čo privolal starý otec policajnú hliadku, ktorej tak isto rodičia odmietli maloletého A. vydať. Starý otec žiadal súd, aby zamedzil styk A. s otcom, ktorého organizácia Úsmev ako dar n.o. označila za agresora v rodine, ktorý sa snaží dieťa neustále manipulovať, vypočúvať, ohovárať starých rodičov, nahráva videá, avšak akonáhle príde mal. A. do domácnosti starých rodičov, opadne z neho všetok tento nátlak spôsobený otcom, teší sa do škôlky, na dvor za kamarátom, preto má za to, že vplyv otca na A. je výrazne negatívny, poškodzuje jeho psychické zdravie, poukazuje tiež na to, že správanie otca počas zásahu hliadky bolo vulgárne, agresívne a nehodné otca. V reakcii na uvedené podanie, súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.06.2022 č. k. 13P/48/2021-179 návrh starého otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal zákazu styku maloletého s jeho otcom zamietol. V reakcii na to starý otec maloletého dieťaťa sa dožadoval výkonu rozhodnutia - nariadeného neodkladného opatrenia, ktoré je vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 4Em/1/2022 a podľa jeho tvrdení v uvedenom konaní mal byť už aj výkon rozhodnutia nariadený, avšak doposiaľ nerealizovaný (uznesenie 4Em/1/2022-41 zo dňa 21.07.2022).

16. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 08.03.2023 č. k. 13P/48/2021-335, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2023, vylúčil konanie o zverenie maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX do náhradnej starostlivosti na samostatné konanie. Vec bola zapísaná pod sp.zn. 13P/14/2023. Zároveň Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 08.03.2023 č.k. 13P/48/2021-336 zveril maloletú L. F., nar. XX.XX.XXXX do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov, matku zaviazal platením výživného sumou 40,- Eur mesačne a otca platením výživného v sume 170,- Eur mesačne na účet Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2023.

17. Okresný súd v odôvodnení uviedol, že v súčasnosti stále prebieha trestné stíhanie obvineného otca vedeného na OR PZ v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona. Toto trestné konanie nie je právoplatne skončené.

18. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 12.05.2023 č.k. 13P/14/2023-56, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 06.06.2023, v zmysle záväzného stanoviska odvolacieho súdu (v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 28.12.2022 č. k. 27CoP/70/2022-269) nariadil znalecké dokazovanie znalkyňou Doc. Mgr. Art. Jaroslavou Gajdošíkovou Zeleiovou, PhD., znalkyňou z odboru Psychológia odvetvie Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých za účelom zabezpečenia odborného psychologického profilu oboch rodičov.

19. Ustanovená znalkyňa Doc. Mgr. Art. Jaroslava Gajdošíková Zeleiová, PhD. vypracovala znalecký posudok č. 02/2024 ku dňu 22.04.2024. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že z hľadiska rodičovských kompetencií a podpore duševného zdravia maloletého A., podľa foto-/video-dokumentácie a zdravotných nálezov poskytli maloletému doteraz dostatočnú zdravotnú starostlivosť a výchovnú stimuláciu spoločne s hranicami. Vzhľadom na ich preferovanie alternatívneho životného štýlu však

nevedia reálne odhadnúť dopad niektorých svojich rozhodnutí na maloletých a majú nižší vzhľad do ich socioemočných potrieb.

20. Kolízny opatrovník podal dňa 18.09.2024 správu o maloletom A., z ktorej vyplýva, že naďalej prebieha konanie sp.zn. 4Em/1/2022 vo veci výkonu rozhodnutia. Uznesením Okresného súdu Prievidza sp.zn. 4Em/1/2022 zo dňa 30.08.2023 vykonateľným dňa 05.09.2023 súd nariadil neodkladné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu, psychologickému, alebo inému odbornému poradenstvu, E. F. G., nar. XX.XX.XXXX, maloletému A. B., nar. XX.XX.XXXX a povinným - matke a otcovi. Starý otec maloletého je pravidelne účastný na poradenskom procese a s Centrom pre deti a rodiny Prievidza spolupracuje. Úrad počas spolupráce s rodinou vedie rodičov maloletého A. k účasti na realizácii výchovného opatrenia: Rodičia maloletého aj maloletý A. sa aj napriek opakovaným usmerneniam zo strany úradu, poradenského procesu nezúčastňujú. Starý otec maloletého počas pohovoru dňa 13.09.2024 uviedol, že bytové a sociálne pomery rodiny sa nezmenili. Dodal, že trestné stíhanie otca maloletého nie je ukončené, čo v ňom naďalej vyvoláva pochybnosť, ako budú rodičia zabezpečovať starostlivosť o maloletého A.. Dňa 17.09.2024 bol vykonaný telefonický pohovor s maloletým A.. Maloletý počas pohovoru uviedol, že sa má výborne, od zajtra ide do školy, lebo bol chorý, ale už je zdravý. Dodal, že v C. hráva futbal, je ľavý útočník a zajtra majú zápas. Maloletý sa vyjadril, že so starými rodičmi G. sa nestretáva, ani nemá o to záujem. Dôvod neuviedol, avšak počas pohovoru opakovane potvrdil, že so starými rodičmi sa stretávať nechce. Vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletého a starými rodičmi dieťaťa sú naďalej vážne narušené a ich názory na spôsob výchovy a zabezpečovanie starostlivosti o maloletého sa nezhodujú. Maloletý A. so starými rodičmi nie je dlhodobo v žiadnom kontakte a naďalej prezentuje svoj názor, že chce zostať v starostlivosti rodičov.

21. Zo správy Spojenej školy, P. M. zo dňa 24.09.2024 vyplýva, že maloletý A. navštevuje v škol. roku 2024/2025 2. ročník ZŠ. Do školy chodí čisto a vhodne oblečený s potrebnými pomôckami. Na vyučovanie je pripravený a preberané učivo zvláda bez problémov. Desiatu si nosí z domu, v školskej jedálni sa nestravuje. Nenavštevuje ani ŠKD. V popoludňajších hodinách navštevuje ZUŠ a futbal. Rodičia sa pravidelne zaujímajú o jeho prospech a správanie počas rodičovského združenia. Žiak je voči dospelým osobám v škole úctivý a nápomocný. V kolektíve je priateľský, nevyvoláva závažné konfliktné situácie.

22. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolízny opatrovník maloletého A. v záverečnom stanovisku uviedol, že rodičia maloletému zabezpečujú starostlivosť od mesiaca máj 2022, kedy rodičia nerešpektovali rozhodnutie súdu a maloletého nevrátili do starostlivosti starého otca. Rodičia svoje rozhodnutie odôvodnili zhoršeným zdravotným stavom maloletého a zmenou prežívania dieťaťa. Vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletého a starými rodičmi sú vážne narušené. Ich názory na spôsob výchovy a zabezpečenie starostlivosti o maloletého sa nezhodujú. Maloletý A. so starými rodičmi nie je dlhodobo v žiadnom kontakte. Maloletý konštantne a kontinuálne prezentuje svoj názor, že chce zostať v starostlivosti rodičov. Vzhľadom k povahe prípadu je starostlivosť rodičov o maloletého sledovaná aj v rámci spolupráce s participujúcimi subjektami. Kolízny opatrovník v rodine maloletého vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zamerané na poskytovanie pomoci pri zvládnutí aktuálnej situácie v rodine maloletého, prostredníctvom terénnej sociálnej práce, rozhovory s rodičmi, so starými rodičmi, aj s maloletým A.. V rámci prebiehajúceho konania bolo nariadené znalecké dokazovanie. Znalecký posudok úrad akceptuje ako jeden z dôkazných prostriedkov. Znalčka S. H. T. A. rodičom okrem iného odporúčala spoluprácu s odborníkmi z oblasti psychológie. Znalčka svoje stanovisko a odporúčanie potvrdila aj počas pojednávania dňa 19.09.2024. Uviedla, že rodičia v napätých situáciách nemusia reagovať adekvátne a existuje riziko, že maloletý A. bude naďalej konfrontačným spôsobom vťahovaný do sveta dospelých, čo bude mať negatívny dopad na integritnosť jeho vývinu. Maloletému tak môžu dodať komunikáciu, aj neverbálnu, sociálny vzorec, ktorý nie je sytený adekvátnym sociálnym prežívaním, ktoré je potrebné pre vývin dieťaťa. Zo záverov vyjadrenia znalkyne vyplýva, že je v záujme maloletého, aby sa rodičia zúčastnili odborného poradenstva. Kolízny opatrovník vnímal nedôveru rodičov voči inštitúciám štátu a z toho dôvodu poskytol rodičom maloletého časový priestor, aby mali možnosť sami vyhľadať odborníka, ktorý by im vedel poskytnúť adekvátne poradenstvo a zároveň, ku ktorému by prechovávali dôveru. Úrad je názoru, že ponechanie maloletého A. v starostlivosti rodičov aktuálne nie je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa. Zároveň s ohľadom na vyjadrenia znalkyne v znaleckom posudku, aj počas pojednávania je potrebné, aby sa rodičia maloletého zúčastnili odborného psychologického poradenstva, ktoré zlepší ich sociálno-emočnú kompetentnosť, eliminuje možné riziko, že maloletý bude vyrastať v prostredí, ktoré ho nenaplní dostatočnou emočnou

zrelosťou. Je potrebné, aby rodičia aj napriek zložitej situácii v rodine našli v sebe vnútornú motiváciu a v súlade s odporúčaniami odborníkov konali v najlepšom záujme svojho maloletého syna a absolvovali odborné poradenstvo.

23. Okresný súd s poukazom najmä na § 45 ods. 1 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti jeho rozhodnutia. Súd môže maloleté dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa. V záujme maloletého dieťaťa v najširšom slova zmysle je, aby vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerance a harmónie, aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti, nadania a rozumových a fyzických schopností, mravnému, duchovnému a sociálnemu rozvoju, aby bol jeho majetok spravovaný s náležitou starostlivosťou a aby boli rešpektované jeho práva uvedené v Dohovore o právach dieťaťa, ako aj v iných právnych predpisoch. Súčasťou rodičovských práv a povinností je aj sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa, pričom rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov, a musí byť vždy opreté o starostlivé a spoľahlivé objasnenie tých okolností, ktoré svedčia pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa. Dôvody, pre ktoré je v záujme maloletého dieťaťa jeho zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, môžu mať objektívny, ako aj subjektívny charakter. Pôjde jednak o prípady, keď rodičia nemôžu zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa, napríklad z dôvodu ich neprítomnosti, či zlého zdravotného stavu, výrazne nevyhovujúcej sociálnej situácie, ako aj prípady zanedbávania rodičovských práv a povinností, nezáujmu rodičov o maloleté dieťa a jeho výchovu, či nevhodné až trestnoprávne konanie rodičov voči maloletému dieťaťu. Ak má súd preukázané, že u jedného z rodičov nie sú predpoklady na zabezpečenie osobnej starostlivosti o maloleté dieťa, musí skúmať, či osobnú starostlivosť o maloleté dieťa nie je schopný zabezpečiť druhý z rodičov. Zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti je inštitútom fakultatívnym, a teda úplne závisí od úvahy súdu, či toto opatrenie považuje za najlepšie a najvhodnejšie pre maloleté dieťa, t. j. či je zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti v záujme maloletého dieťaťa. Rozhodnutím o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti dochádza k faktickému obmedzeniu rodičovských práv a povinností, avšak podmienkou na zverenie maloletého dieťaťa do tejto starostlivosti nie je, aby boli súčasne naplnené podmienky na zásah do rodičovských práv a povinností podľa § 38 Zákona o rodine, resp. aby takýto zásah predchádzal rozhodnutiu o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

24. V priebehu konania, po vykonaní riadneho dokazovania vo veci samej, okresný súd dospel k záveru, že zverenie maloletého A. B. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov (navrhovateľa z neodkladného opatrenia a jeho manželky) nie je potrebné. Vychádzal pri tom najmä zo záverov znaleckých posudkov, a to znaleckého posudku č. 48/2022 vypracovaného znalcom z odboru: Psychológia, z odvetvia: Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých a Poradenská psychológia M. Q. I., znaleckého posudku č. 2/2024 znalkyňou S. H. Q., L. T. A., M., zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 20.04.2023. Podľa znaleckého posudku č. 48/2022 u maloletého neboli spozorované možné traumatizujúce situácie. Nie sú prítomné odchýlky emočného, sociálneho a osobnostného vývinu. Maloletý má vytvorený vzťah k obidvom rodičom. Má ich rád, aj keď výchovný štýl zo strany otca hodnotí ako nadmerne prísny s použitím fyzických trestov. V súčasnosti vníma zosilnenú pozitívnu pozornosť rodičov voči svojej osobe, ktorí sa mu snažia kompenzovať čas, kedy boli od seba odlúčení. Kolízny opatrovník šetrením v domácnosti rodičov maloletých detí nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého, o maloletého je postarané, je mu poskytovaná riadna výchova a starostlivosť. Čo sa týka vzdelávania maloletého, aj tu má okresný súd za dostatočne preukázané, že rodičia zvládajú vzdelávanie u maloletého, rodičia so školským zariadením spolupracujú a maloletý dosahuje dobré výsledky.

25. Okresný súd konštatoval, že zo znaleckého posudku č. 2/2024 vyplýva, že obaja rodičia maloletého A. dokážu byť milujúcimi a obetavými rodičmi, ak zohľadnia potreby maloletého pred svojimi. Obaja rodičia vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočno-afektívnu a vzťahovú kapacitu majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti maloletého, ako to robili doposiaľ. Tieto predpoklady však nie vždy vedia správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin dieťaťa. Disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté. Zároveň zo znaleckého posudku vyplýva, že obaja rodičia majú výlučné a jedinečné privilegium i povinnosť spojenú so zodpovednosťou za starostlivosť a výchovu o maloletého syna. Toto privilegium nie je prenositeľné

na iného, iných. Maloletý má neodňateľné právo na oboch rodičov a šťastné detstvo. Povinnosť rodičov a úctu k sebe navzájom a okoliu nenahradí žiadna inštitucionálna intervencia. Rodičovské vzťahy k dieťaťu nie sú nárokovateľné, sú antropologicky dané, ale ich kvalita je morálnym imperatívom pre každého rodiča, ktorý sa rozhodol ním stať. Okresný súd súhlasne s názorom kolízneho opatrovníka konštatoval, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletého A. a starými rodičmi sú vážne narušené. Ich názory na spôsob výchovy a zabezpečenie starostlivosti o maloletého A. sa nezhodujú. Maloletý A. so starými rodičmi nie je dlhodobo v žiadnom kontakte a konštantne a kontinuálne prezentuje svoj názor, že chce zostať v starostlivosti rodičov. Starostlivosť rodičov o maloletého A. je sledovaná kolíznym opatrovníkom a aj participujúcimi subjektami. Úrad v rodine maloletého vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zamerané na poskytovanie pomoci pre zvládnutie aktuálnej situácie v rodine maloletého, prostredníctvom terénnej sociálnej práce, rozhovormi s rodičmi, so starými rodičmi, aj s maloletým A.. Zo záverov znaleckého posudku 02/2024 vykonaného v tomto konaní za účelom získania odborného psychologického profilu oboch rodičov sa okrem iného uvádza, že obaja rodičia disponujú kognitívnymi, emočnými, aj vôľovými predpokladmi, aby výchovu maloletého mohli kompetentne usmerňovať a v starostlivosti sa vzájomne dopĺňať. Ak si rodičia uvedomia a uznajú vlastné zlyhania a limity, vďaka ktorým sa môžu naučiť limity dopĺňať pomocou blízkych osôb a odborníkov. Rodičia maloletého vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočne afektívnu a vzťahovú kapacitu, majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti o maloletého, ako to robili doposiaľ. Avšak, tieto predpoklady nevedia vždy správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin maloletého A.. Rodičia disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté. Z uvedeného dôvodu znalkyňa doc. Mgr. Art. Gajdošíková Zeleiová rodičom okrem iného odporúčala spoluprácu s odborníkmi z oblasti psychológie. Znalkyňa svoje stanovisko a odporúčanie potvrdila aj počas pojednávania dňa 19.09.2024. Uviedla, že rodičia v napätých situáciách nemusia reagovať adekvátne a existuje riziko, že maloletý A. bude naďalej konfrontačným spôsobom vťahovaný do sveta dospelých, čo bude mať negatívny dopad na integrálnosť jeho vývinu. Maloletému A., tak môžu dodať komunikáciu, aj neverbálnu, či sociálny vzorec, ktorý nie je sytený adekvátnym sociálnym prežívaním, ktoré je potrebné pre vývin dieťaťa. Zo záverov vyjadrenia znalkyne vyplýva, že je v záujme maloletého, aby sa rodičia zúčastnili odborného poradenstva. Súd rovnako ako kolízny opatrovník vníma nedôveru rodičov voči inštitúciám štátu.

26. Vzhľadom k uvedenému mal okresný súd za to, že v danom prípade rodičia vedia zabezpečovať maloletému A. riadnu osobnú starostlivosť tak, aby bol zabezpečený jeho zdravý fyzický a psychický vývin, a to v záujme maloletého dieťaťa. Podľa okresného súdu nie sú splnené zákonné podmienky pre zverenie maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti, keďže náhradná osobná starostlivosť je odôvodnená len vtedy, keď ani jeden z rodičov nemôže, nechce, či nie je spôsobilý riadne zabezpečovať starostlivosť o maloleté dieťa, resp. jeho zdravý fyzický, či psychický vývin obaja rodičia nezabezpečujú, svojím správaním znemožňujú, či inak narúšajú. V danom prípade tomu tak nie je. Okresný súd mal jednoznačne preukázané, že rodičia maloletého A. vedia a chcú zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého. Ak aj prebieha trestné stíhanie obvineného otca vedeného na OR PZ v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, toto konanie nie je právoplatne skončené a otec je v zmysle prezumpcie neviny bezúhonným občanom. Na druhej strane je tu ešte matka, ktorá je spôsobilá riadne zabezpečovať starostlivosť o maloletého A.. Ak aj starí rodičia poukazujú na správanie otca, ktorého sa mal otec dopustiť voči maloletým deťom a pre ktoré sa vedie predmetné trestné stíhanie, v tejto súvislosti okresný súd poukázal na závery znaleckého dokazovania znalkyne doc. Mgr. Art. Gajdošíková Zeleiová v ZP č. 02/2024, podľa ktorých u otca nezistila žiadne agresívne črty a znalkyňa pri svojom výsluchu dňa 19.09.2024 potvrdila, že realizovala komplexné vyšetrenie otca prostriedkami, ktoré ako odborník uznala za vhodné a ak by u otca boli také črty prítomné, boli by sa prejavili, no nič také nezistila.

27. S poukazom na § 23 ods. 2, 3 CMP a na skutočnosť, že okresný súd začal konanie o zverenie maloletého A. do náhradnej osobnej starostlivosti bez návrhu, a to uznesením zo dňa 07.01.2022 č. k. 13P/48/2021-22, súd konanie o zverenie maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti podľa § 23 ods. 3 CMP zastavil s odôvodnením, že odpadli dôvody, pre ktoré bolo predmetné konanie začaté.

28. S poukazom na § 37 ods. 2 písm. b), d) zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine, § 37 ods. 7 Zákona o rodine, okresný súd uviedol, že prebieha trestné konanie vedené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 vo veci obvineného D.

B. trestne stíhaného za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, predmetom ktorého je trestnoprávne posúdenie správania otca D. B. okrem iného aj voči maloletému A.. „V predmetnom konaní súd vinu obvineného otca nevyslovil právoplatným rozhodnutím, preto sa na neho hľadí ako na bezúhonného a nevinného. Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 02/2024 znalkyne Doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej a najmä na jej výsluch ako znalkyne na pojednávaní dňa 19.09.2024, kde znalkyňa jednoznačne prezentovala názor, že u otca nezistila žiadne ukazovatele patologického agresívneho správania. Pri emočnej záťaži a stresových situáciách môže u neho kolísat' konzistencia myslenia, schopnosť adekvátneho testovania reality sa môže oslabiť a spätnoväzobná korekcia uviaznuť pri zneistení a sebakochybení. Voči druhým zaujíma menej reálne očakávania a nároky, ktoré vyplývajú na jednej strane z idealizácie ako kompenzačného mechanizmu, na strane druhej z ambivalentného zvnútorňovania druhého počas vývinu, v ktorom nebol socioemočne dosýtený. Znalkyňa potvrdila, že realizovala komplexné vyšetrenie otca prostriedkami, ktoré ako odborník uznala za vhodné a boli by sa prejavili u otca agresívne črty správania, keby tam boli prítomné, no nič také nezistila. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého A. a že rodičia vedia riadne zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého A. tak, aby bol zabezpečený jeho zdravý fyzický a psychický vývin, no ich výchova a starostlivosť o maloleté deti bola spochybnená, je v záujme maloletého A., aby súd určil nad jeho výchovou dohľad, ktorý umožní súdu z dlhodobejšieho hľadiska sledovanie poskytovanej starostlivosti a výchovy zo strany rodičov smerom k maloletému tak, aby mal maloletý zabezpečený zdravý telesný a duševný vývin. Tento dohľad súd nariadil až do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na OR PZ v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 s tým, že sa bude vykonávať v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, obcou v mieste trvalého pobytu maloletého A. a školou, ktorú maloletý A. navštevuje.“

29. Zároveň okresný súd uložil rodičom maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX, a to B. B., nar. XX.XX.XXXX a D. B., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie, povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., X. J. I. J. XX, XXX XX K. na obdobie jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že v lehote 2 mesiacov bude H. D. H. I. I. B. zasielať správy z poradenského procesu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza a Okresnému súdu Prievidza. Predmetné výchovné opatrenie okresný súd nariadil vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 02/2024 znalkyne Doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej, z ktorých vyplýva, že rodičia maloletého A. dokážu byť milujúcimi a obetavými rodičmi, ak zohľadnia potreby maloletého pred svojimi. Obaja rodičia vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočno-afektívnu a vzťahovú kapacitu majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti maloletého, ako to robili doposiaľ. Tieto predpoklady však nie vždy vedú správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin dieťaťa. Disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté. Ich kompetentnosť sa zvýši porozumeniu funkcie výchovného riadenia v hodnotovom dozrievaní a s hodnotami súladného správania a neprenášania vlastnej emočnej neistoty a frustrácie na dieťa. Vzhľadom na uvedené dospel súd k záveru, že je v záujme maloletého A., aby rodičom bola nariadená povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., X. J. I. J. XX, XXX XX K., ktorej dôverujú a s ktorou sú ochotní spolupracovať za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a zručností. Okresný súd zároveň uložil Mgr. et Mgr. Barbory Brzákovej Krelovej povinnosť zasielať správy z poradenského procesu v lehote 2 mesiacov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza a súdu, aby mohli posúdiť, či nariadené výchovné opatrenie plní svoj účel. O trovách konania štátu rozhodol súd tak, že ich náhradu štátu nepriznal, nakoľko znalecké dokazovanie, s ktorým sú spojené trovy štátu, bolo nariadené v predmetnej veci v zmysle záväzného stanoviska Krajského súdu v Trenčíne ako odvolacieho súdu vysloveného v uznesení zo dňa 28.12.2022 č. k. 27CoP/70/2022-269 za účelom náležitého zistenia skutkového stavu a dôsledne vykonaného dokazovania, ktoré nevyhnutne musí zahŕňať aj zabezpečenie odborného psychologického profilu oboch rodičov. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd v súlade s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

30. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal rozsiahle odvolanie navrhovateľ, na ktoré odvolací súd odkazuje, ktorý považoval rozhodnutie okresného súdu za nie nestranné a nezákonné. Podal odvolanie podľa č. I. 254 spisu do výroku I., ktorým okresný súd zastavil konanie vo veci zverenia maloletého do náhradnej osobnej starostlivosti. Mal za to, že výrok I. nie je v záujme maloletého dieťaťa. Podal odvolanie i do výroku II., ktorým bola uložená povinnosť podrobiť sa profesionálnemu poradenstvu u H. I. I. B., ktorá podľa navrhovateľa neprofesionálne zasahovala do konania a vyjadrovala sa k veci sporu bez znalosti spisu a stavu v rodine a zároveň voči výroku IV., ktorým zrušil uznesenie Okresného súdu

Prievidza zo dňa 02.08.2024 vo výroku II., s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. Uviedol, že súd uznesením zo dňa 07.01.2022 neodkladným opatrením uložil matke povinnosť odovzdať maloletú L. F., nar. XX.XX.XXXX dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa a uložil matke a otcovi povinnosť odovzdať maloletého A. B. dočasne do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, a to do právoplatného skončenia konania vo veci zverenia maloletých detí. Okresný súd v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel z dôvodu, že bolo začaté trestné stíhanie za zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Ďalej namietal navrhovateľ závery okresného súdu, v zmysle ktorých podľa odvolateľa nesprávne vyhodnotil skutočnosť, že od 10.01.2022 boli maloleté deti L. F. a A. B. v dočasnej náhradnej starostlivosti navrhovateľa E. F. G.. Deti O. R. a E. R. boli zverené do osobnej náhradnej starostlivosti otca H. R.. Po prevzatí detí zisťoval stav vedomostí, nakoľko nechodili do školy, ale vzdelávali sa dištančne v pochybnnej súkromnej rodinnej škole I. I.. Rodičia sa nevenovali ich vzdelávaniu, L. F. končila 9. triedu, čakali ju prijímačky na strednú školu, O. R. končila tretiu triedu a E. R. končila piatu triedu. Dňa 13.05.2022 prišla matka B. F. pre A., že si ho zoberie na víkend a 15.05.2022 ho dovezie tak, aby mohol ísť do predškoly. Zadržali A. u nich doma, začali ho manipulovať a súd sa tomu len prizeral. Napriek nezákonnosti postupu matky, súd nekoná presne ako v prípade A., kuratela tvrdí, že nemôže konať. Scenár obdobný, manipulácia, citové vydieranie, prázdniny od školy, sľubovanie darčiekov. Znalec PhDr. Andrej Benkovič konštatuje, že konanie matky a jej druhá D. B. u maloletých detí vyvolalo psychické utrpenie, nie však v zmysle týrania. Je potrebné si prečítať z trestného konania výpovede detí, a to asi pán Benkovič považuje za normálne zaobchádzanie s deťmi. Okresný súd sa benevolentne dva roky prizeral na zadržanie A. B. u matky a otca aj napriek tomu, že nie je ukončené trestné stíhanie otca D. B. za podozrenie z týrania zverených osôb, nevymáha plnenie svojho uznesenia, ponecháva nezákonný stav konania matky a otca bez regresie voči konaniu oboch, a tak vytvára právnu neistotu. Toto matka opäť využíva a zadržáva O. R. u seba doma a súd pred týmto protiprávnym konaním si zatvára oči a nekoná tak, aby nastal jeho právny stav ako v konaní sp. zn. 13P/14/2023 a tiež sp. zn. 4Em/1/2022 ponecháva neprávny stav bez obavy o následky tohto konania rodičov. Rodičia manipulujú A. B. proti starým rodičom matky, tento stav pretrváva už 20 mesiacov, okresný súd sa prizera a ponechal O. u matky v prítomnosti D.. Čokoľvek súd nariadil, rodičia nedodrжали, nespolupracovali. Ošetrojúca lekárka si nevšimla, že by deti boli týrané, ale veď k nej ani nechodili. H. I. I. I. B. sa bez znalosti veci nevhodne počas procesu vyjadrovala k rodinným vzťahom, tak určite poskytne pravdivý obraz a znalosť. Stretla sa v C. s rodinou dva-krát náhodne, a to kvôli mačkám, ktoré chová B.. Mačky žijú v 2-izbovom byte spolu s deťmi, mnohokrát aj 10 mačiek vo vnútri domu, v izbách, v kuchyni, na sociálnom zariadení, čo nie sú vhodné podmienky pre deti. Ak okresný súd citoval zo znaleckého posudku, že obaja rodičia majú výlučné a jedinečné privilégium i povinnosť spojenú so zodpovednosťou za starostlivosť a výchovu o maloletého syna, tak toto privilégium nie je prenositeľné na iného alebo iných. Názory starých rodičov na výchovu a zabezpečenie starostlivosti o maloletého A. sa nezhodujú nie pre banálnosti, ale pre kľúčové a zásadné veci v prístupe k životu rodičov. Ak okresný súd v bode 3 odseku 34. napadnutého rozsudku konštatoval, ako obaja rodičia sú milujúcimi obetavými rodičmi, tak podľa výpovedí detí D. sa chová mrzko a násilne, pľul, kopal, nadával, ponižoval deti a páľil L., čo rozhodne nerobia milujúci rodičia. Ako chce súd a polícia, aby niečo vyšlo najavo, keď sa všetko koná pomaly a zdĺhavo, tak takéto konanie nezodpovedá ochrane detí. Ak súd v odseku 40. konštatoval, že na D. treba hľadiť ako na bezúhonného a nevinného, tak podľa navrhovateľa to neznamená, že súd nemá mať opatrnosť, nakoľko sa jedná a jednalo o veľmi závažné obvinenia menovaného. Odvolateľ žiadal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie Okresného súdu Prievidza v bodoch I., II., a IV. a ochránil maloletého.

31. K doručenému odvolaniu sa vyjadrili matka a otec maloletého v podaní na č. I. 260 spisu, v ktorom poukázali na úpravu § 317 CSP, § 220 ods. 2 CSP a konštatovali, že odvolateľ nevytýka žiadne obsahové nedostatky napadnutého rozsudku. Odvolanie obsahuje iba dôkazmi nepodložené emotívne prejavy navrhovateľa. Navrhli napadnutý rozsudok potvrdiť.

32. K doručenému odvolaniu sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý zotrval na svojich písomných a ústnych vyjadreniach prezentovaných v rámci konania č.k. 13P/14/2023.

33. K doručenému vyjadreniu rodičov sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý zotrváva na svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa.

34. Súčasťou spisového materiálu už ďalšie vyjadrenia k momentu rozhodnutia odvolacieho súdu podané neboli.

35. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom – účastníkom navrhovateľom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v napadnutých výrokoch (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

36. Krajský súd považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ išlo o odvolanie navrhovateľa a ním tvrdených skutočností, tak na rozhodnutie krajského súdu ako súdu odvolacieho v zmysle podaného odvolania nebolo potrebné k uvádzaným skutočnostiam nariadiť pojednávanie, pretože bolo postačujúce, aby bolo odvolacím súdom rozhodnuté na základe celého obsahu spisového materiálu a v ňom doložených listín. Odvolateľ nevzniesol žiaden presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných podaní po rozhodnutí okresným súdom by mohla zaručiť spravodlivé konanie (rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.04.2023 č. 64336/01 vo veci Lino Carlos Varela Assalino proti Portugalsku; rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/218/2009, sp.zn. 3Cdo/51/2011, sp.zn. 3Cdo/186/2012, sp.zn. 7Cdo/56/2011).

37. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správny skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolania navrhovateľa, a pretože odvolací súd zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, a preto sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia, s poukazom na § 387 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty odvolateľa nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať mu za pravdu. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

38. Odvolací súd za aplikácie § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu vo veci a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP.

39. V prvom rade odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré objektívne nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, a ktoré by spĺňali procesné podmienky uvedené v § 366 CSP. Ak aj navrhovateľ (mimo iného) v odvolaní poukazuje na nesprávne skutkové zistenia, je potrebné uviesť, že odvolací súd je podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní. V tomto prípade odvolací súd ale konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal všetky relevantné dôkazy navrhnuté stranami, tieto dôkazy vyhodnotil a z hodnotenia dôkazov ustálil skutkový stav, z ktorého pri rozhodovaní vychádzal.

40. Pod pojmom náhradnej osobnej starostlivosti (§ 45 a nasl. zák. č. 36/2005 Z. z.) sa rozumie právom predvídaný vzťah medzi maloletým dieťaťom a iným občanom než je rodič dieťaťa, ktorý vznikol na základe súdneho rozhodnutia o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Tento vzťah je sekundárnym vzťahom, ktorý vznikne len vtedy, keď primárny základný rodičovský vzťah sa nemôže uplatniť. Predpokladmi preto, aby súd zveril maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti, sú: a) rodičia nezabezpečujú riadnu výchovu dieťaťa, b) záujem maloletého dieťaťa vyžaduje jeho

zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti, c) existencia osoby, ktorej sa má maloleté dieťa zveriť, ktorá je fyzickou osobou s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručia, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Zverenie maloletého dieťaťa do výchovy iného občana než rodiča je výnimkou zo zásady, že výchova maloletého dieťaťa je predovšetkým úlohou rodičov. Musí sa vždy opierať o starostlivé a spoľahlivé objasnenie tých okolností, ktoré svedčia pre záver, že žiadny z rodičov nie je schopný náležitým spôsobom zabezpečiť riadnu výchovu dieťaťa. Ak súd zverí maloleté dieťa do výchovy iného občana než rodiča (do náhradnej osobnej starostlivosti), vymedzí i rozsah jeho práv a povinností k dieťaťu a zároveň rozhodne o vyživovacej povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu.

41. Odvolací súd zhodne s názorom súdu prvej inštancie konštatuje, že okresný súd pri svojom rozhodovaní prihliadol na to, že zverenie maloletého A. B. do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov (navrhovateľa z neodkladného opatrenia a jeho manželky) nie je potrebné. Tak okresný súd v prvoinštančnom konaní ako odvolací v odvolacom konaní prihliadli najmä na výsledky vykonaného dokazovania vyplývajúce i zo záverov znaleckých posudkov, a to znaleckého posudku č. 48/2022 vypracovaného znalcom z odboru: Psychológia, z odvetvia: Klinická psychológia detí, Klinická psychológia dospelých a Poradenská psychológia PhDr. Andrejom Benkovičom, znaleckého posudku č. 2/2024 znalkyňou Doc. Mgr. Art, Jaroslava Gajdošíková Zeleiová, PhD., zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza zo dňa 20.04.2023. Podľa znaleckého posudku č. 48/2022 u maloletého neboli spozorované možné traumatizujúce situácie. Nie sú prítomné odchýlky emočného, sociálneho a osobnostného vývinu. Maloletý má vytvorený vzťah k obidvom rodičom. Má ich rád, aj keď výchovný štýl zo strany otca hodnotí ako nadmerne prísny s použitím fyzických trestov. V súčasnosti vníma zosilnenú pozitívnu pozornosť rodičov voči svojej osobe, ktorí sa mu snažia kompenzovať čas, kedy boli od seba odlúčení. Kolízny opatrovník šetrením v domácnosti rodičov maloletých detí nezistil žiadne nedostatky v starostlivosti o maloletého, o maloletého je postarané, je mu poskytovaná riadna výchova a starostlivosť. Čo sa týka vzdelávania maloletého, aj tu má súd za dostatočne preukázané, že rodičia zvládajú vzdelávanie u maloletého, rodičia so školským zariadením spolupracujú a maloletý dosahuje dobré výsledky. Zo znaleckého posudku č. 2/2024 vyplýva, že obaja rodičia maloletého A. dokážu byť milujúcimi a obetavými rodičmi, ak zohľadnia potreby maloletého pred svojimi. Obaja rodičia vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočno-afektívnu a vzťahovú kapacitu majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti maloletého, ako to robili doposiaľ. Tieto predpoklady však nie vždy vedú správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin dieťaťa. Disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté. Zároveň zo znaleckého posudku vyplýva, že obaja rodičia majú výlučné a jedinečné privilégium i povinnosť spojenú so zodpovednosťou za starostlivosť a výchovu o maloletého syna. Toto privilégium nie je prenositeľné na iného, iných. Maloletý má neodňateľné právo na oboch rodičov a šťastné detstvo. Povinnosť rodičov a úctu k sebe navzájom a okoliu nenahradí žiadna inštitucionálna intervencia. Rodičovské vzťahy k dieťaťu nie sú nárokovateľné, sú antropologicky dané, ale ich kvalita je morálnym imperatívom pre každého rodiča, ktorý sa rozhodol ním stať.

42. Nemožno podľa odvolacieho súdu prehliadnuť, súhlasne s názorom kolízneho opatrovníka, že vzájomné vzťahy medzi rodičmi maloletého A. a starými rodičmi sú vážne narušené. Ich názory na spôsob výchovy a zabezpečenie starostlivosti o maloletého A. sa nezhodujú. Maloletý A. so starými rodičmi nie je dlhodobo v žiadnom kontakte a konštantne a kontinuálne prezentuje svoj názor, že chce zostať v starostlivosti rodičov. Starostlivosť rodičov o maloletého A. je sledovaná kolíznym opatrovníkom a aj participujúcimi subjektami. Úrad v rodine maloletého vykonáva opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, zamerané na poskytovanie pomoci pre zvládnutie aktuálnej situácie v rodine maloletého, prostredníctvom terénnej sociálnej práce, rozhovormi s rodičmi, so starými rodičmi, aj s maloletým A.. Odvolací súd zo záverov znaleckého posudku 02/2024 vykonaného v tomto konaní za účelom získania odborného psychologického profilu oboch rodičov sa okrem iného uvádza, že obaja rodičia disponujú kognitívnymi, emočnými, aj vôľovými predpokladmi, aby výchovu maloletého mohli kompetentne usmerňovať a v starostlivosti sa vzájomne dopĺňať. Ak si rodičia uvedomia a uznajú vlastné zlyhania a limity, vďaka ktorým sa môžu naučiť limity dopĺňať pomocou blízkych osôb a odborníkov. Rodičia maloletého vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočne afektívnu a vzťahovú kapacitu, majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti o maloletého, ako to robili doposiaľ. Avšak, tieto predpoklady nevedia vždy správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin maloletého A.. Rodičia disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté, preto

znalkyňa doc. Mgr. Art. Gajdošíková Zeleiová rodičom okrem iného odporúčala spoluprácu s odborníkmi z oblasti psychológie. Predmetné závery znalkyňa uviedla vo svojom stanovisku a odporúčaní počas pojednávania dňa 19.09.2024. Uviedla, že rodičia v napätých situáciách nemusia reagovať adekvátne a existuje riziko, že maloletý A. bude naďalej konfrontačným spôsobom vťahovaný do sveta dospelých, čo bude mať negatívny dopad na integrálnosť jeho vývinu. Maloletému A. tak môžu dodať komunikáciu, aj neverbálnu, či sociálny vzorec, ktorý nie je sytený adekvátnym sociálnym prežívaním, ktoré je potrebné pre vývin dieťaťa. Zo záverov vyjadrenia znalkyne vyplýva, že je v záujme maloletého, aby sa rodičia zúčastnili odborného poradenstva.

43. Navrhovateľ podal odvolanie do výroku I., ktorým okresný súd konanie vo veci zverenia mal. A. do náhradnej osobnej starostlivosti zastavil, pretože mal za to, že toto rozhodnutie okresného súdu nie je v záujme maloletých detí. V súvislosti s touto argumentáciou odvolateľa, odvolací súd uvádza, že predmetom tohto konania je záujem mal. A. a nie jeho súrodencov. Správne okresný súd venoval pozornosť najlepším záujmom mal. A., a keďže nemal preukázané splnené podmienky na nariadenie náhradnej osobnej starostlivosti, tieto podľa konštatovaní okresného súdu odpadli, tak bolo i podľa odvolacieho súdu namieste konanie podľa § 23 ods. 3 CMP zastaviť, a to aj napriek nesúhlasu navrhovateľa. Okresný súd vyhodnocoval (ne)dôvodnosť návrhu navrhovateľa v ods. 31. až 34. odôvodnenia svojho rozhodnutia, na ktoré odvolací odkazuje cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP.

44. Navrhovateľ podal odvolanie podľa čl. 257 spisu do výroku rozsudku okresného súdu ním označeného ako II. Pod označením II. vo výroku rozsudku okresného súdu je uvedené rozhodnutie okresného súdu „II. Súd nariaďuje nad výchovou maloletého A. B., nar. XX.XX.XXXX výchovné opatrenie- dohľad na obdobie do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023, ktoré sa bude vykonávať v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, obcou v mieste trvalého pobytu maloletého A., školou, ktorú maloletý A. navštevuje“. V súvislosti s touto časťou odvolania odvolací súd uvádza, že si je síce vedomý § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a analogicky aj na judikované rozhodnutie Rc 40/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.07.1992 sp. zn. 1Cdo/28/1992, podľa ktorého právnej vety „...právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach“, avšak pre odstránenie akýchkoľvek pochybností považuje za vhodné dať odpoveď na odvolaciu argumentáciu navrhovateľa i v tejto rovine. Výchovné opatrenie bolo nariadené v súlade so zákonnou úpravou uvedenou v ods. 38. a 39. napadnutého rozsudku. Stále prebieha trestné konanie vedené Okresným riaditeľstvom Policajného zboru v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 vo veci obvineného D. B. trestne stíhaného za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona, predmetom ktorého je trestnoprávne posúdenie správania otca D. B. okrem iného aj voči maloletému A.. V predmetnom konaní súd vinu obvineného otca nevyslovil právoplatným rozhodnutím, preto sa nielen podľa okresného súdu, ale i odvolacieho súdu, na neho hľadí ako na bezúhonného a nevinného. Vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 02/2024 znalkyne Doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej a najmä na jej výsluch ako znalkyne na pojednávaní dňa 19.09.2024, kde znalkyňa jednoznačne prezentovala názor, že u otca nezistila žiadne ukazovatele patologického agresívneho správania, nemal odvolací súd vytvorený dostatočný priestor na iné vyhodnotenie než prijal okresný súd v napadnutom rozsudku, ak z vykonaného dokazovania k momentu rozhodnutia okresného súdu nevyplývali skutočnosti, ktoré by tento záver vyvrátili. Okresný súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého A. a že rodičia vedia riadne zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloletého A. tak, aby bol zabezpečený jeho zdravý fyzický a psychický vývin, no ich výchova a starostlivosť o maloleté deti bola spochybnená, je v záujme maloletého A., aby súd určil nad jeho výchovou dohľad, ktorý umožní súdu z dlhodobšieho hľadiska sledovanie poskytovanej starostlivosti a výchovy zo strany rodičov smerom k maloletému tak, aby mal maloletý zabezpečený zdravý telesný a duševný vývin. Pokiaľ tento dohľad okresný súd nariadil až do právoplatného skončenia trestného stíhania vedeného na OR PZ v Prievidzi, odbor kriminálnej polície pod ČVS: ORP-564/1-VYS-PD-2023 s tým, že sa bude vykonávať v súčinnosti s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza, obcou v mieste trvalého pobytu maloletého A. a školou, ktorú maloletý A. navštevuje, tak odvolací súd považuje tento postup okresného súdu za vecne správny napriek odvolacím námietkam navrhovateľa a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

45. Navrhovateľ podal odvolanie podľa č. I. 254 spisu do výroku rozsudku okresného súdu ním označeného ako II., avšak uviedol jeho znenie tak, že „Ukladá povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., ktorá neprofesionálne jednostranne zasahovala do konania a vyjadrovala sa k veci sporu bez znalosti spisov a stavu v rodine bez toho, aby ju súd požiadal“. Aj v súvislosti s touto časťou odvolania odvolací súd uvádza, že si je síce vedomý § 359 CSP, podľa ktorého odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a analogicky aj na judikované rozhodnutie Rc 40/1993, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 07.07.1992 sp. zn. 1Cdo/28/1992, podľa ktorého právnej vety „...právo na podanie dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nemá ten účastník, ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý na svojich právach“, avšak pre odstránenie akýchkoľvek pochybností považuje za vhodné dať odpoveď na odvolaciu argumentáciu navrhovateľa i v tejto rovine. Okresný súd uložil rodičom maloletého výchovné opatrenie, povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., X. J. I. J. XX, XXX XX K. na obdobie jedného roka od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že v lehote 2 mesiacov bude H. D. H. I. I. B. zasielať správy z poradenského procesu Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Prievidza a Okresnému súdu Prievidza. Okresný súd ho nariadil vzhľadom na závery znaleckého posudku č. 02/2024 znalkyne Doc. Mgr. Art. Jaroslavy Gajdošíkovej Zeleiovej, z ktorých vyplýva, že rodičia maloletého A. dokážu byť milujúcimi a obetavými rodičmi, ak zohľadnia potreby maloletého pred svojimi, vzhľadom na svoju intelektuálnu, mentálnu, emočno-afektívnu a vzťahovú kapacitu majú dostatočné predpoklady na zabezpečenie riadnej výchovy a starostlivosti maloletého, ako to robili doposiaľ. Tieto predpoklady však nie vždy vedú správne uplatniť v aktuálnom kontexte a rozlíšiť funkčný dopad na integrálny vývin dieťaťa. Disponujú rezervami, ktoré nemajú rozvinuté. Ich kompetentnosť sa zvýši porozumeniu funkcie výchovného riadenia v hodnotovom dozrievaní a s hodnotami súladného správania a neprenášania vlastnej emočnej neistoty a frustrácie na dieťa. Podľa odvolacieho súdu je v záujme maloletého A., aby rodičom bola nariadená povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu u H. D. H. I. I. B., ktorej dôverujú a s ktorou sú ochotní spolupracovať za účelom zlepšenia rodičovských kompetencií a zručností. V tomto smere ak okresný súd zároveň uložil H. D. H. I. I. B. povinnosť zasielať správy z poradenského procesu v lehote 2 mesiacov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza a súdu, tak je zrejмый účel takého postupu podľa odvolacieho súdu, aby bolo možné posúdiť, či nariadené výchovné opatrenie plní svoj účel. Pokiaľ odvolateľ podal odvolanie do výroku IV. napadnutého rozsudku, tak tento odvolateľom namietaný(týkajúci sa sp. zn. 13P/14/2023-188 zo dňa 2. augusta 2024 vo výroku II.) postup okresného súdu sa viaže na čas nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu, od ktorého je potom na mieste úprava daná právoplatným rozhodnutím súdu - rozsudkom a na neodkladné opatrenie sp. zn. 13P/14/2023-188 zo dňa 2. augusta 2024 vo výroku II. dopadá i právna úprava v § 335 ods.1 CSP.

46. Vychádzajúc z prezentovaných úvah sa odvolací súd stotožnil s určujúcim záverom súdu prvej inštancie, ktorý uviedol vo výrokovej časti svojho rozhodnutia. Vzhľadom na skutkové okolnosti okresný súd podľa zistení odvolacieho súdu v dostatočnom rámci zohľadnil i skutočnosti, špecifiká v prejednávanej veci, preto odvolací súd napadnuté rozhodnutie okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Súdom prvej inštancie zvolenej argumentácii podľa názoru odvolacieho súdu nemožno nič z hľadiska jej racionálnosti, dostatočnosti či vo svetle naplnenia zmyslu a účelu ochrany záujmov dieťaťa ako osobitne zákonom chráneného subjektu, vytknúť.

47. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

48. Z judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu

irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do detailov, nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie vo veci samej odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

49. Odvolací súd zároveň potvrdil i závislý výrok o trovách konania, pričom východiskom je, že v mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení § 52 CMP, § 55 CMP zásada, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku v zmysle § 55 umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarca konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní. Zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní. S poukazom na tieto uvedené teoretické východiská súd prvej inštancie rozhodol správne o nároku na náhradu trov konania v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP, ktoré závery v konkrétnostiach odvolateľ ani nespochybnil a existenciu takýchto okolností ani vo vzťahu k nároku na náhradu trov konania neuvádzal.

50. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP ani pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

51. Rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).